

pañola. Caldrà preveure terminis adequats en l'assoliment dels objectius, per tal de fer-ho compatible amb totes les tasques de la SCM, especialment amb les activitats conjuntes amb altres societats.

L'Assemblea general de la SCM considera, finalment, que l'adhesió i el ple suport de la comunitat matemàtica catalana a aquest projecte són condicions indispensables per al seu desenvolupament.

Joan Verdera
UAB

Nous convenis de reciprocitat

La Societat Catalana de Matemàtiques manté acords de reciprocitat amb un cert nombre de societats matemàtiques. En general, aquests acords preveuen l'intercanvi d'informació, la promoció o participació en iniciatives d'interès comú, així com facilitar als socis d'una de les societats la participació en les activitats de l'altra. En gairebé tots els casos permeten que un soci de la SCM es faci soci de l'altra societat amb una quota reduïda, i a la inversa. Concretament, tenim acords de reciprocitat vigents amb les societats següents:

American Mathematical Society (AMS, <http://www.ams.org>).

Real Sociedad Matemática Española (RSME, <http://www.rsme.es>).

Sociedad de Estadística e Investigación Operativa (SEIO, <http://www.seio.es>).

Sociedad Española de Matemática Aplicada (SEMA, <http://www.uca.es/sema>).

Société Mathématique de France (SMF, <http://smf.emath.fr>).

Federació d'Entitats per a l'Ensenyament de les Matemàtiques a Catalunya (FEEMCAT <http://anduril.eupvg.upc.es/feemcat/frame.htm>).

L'últim acord de reciprocitat es va signar el passat mes de setembre a Praga amb la Societat

Matemàtica Txeca (<http://cms.jcmf.cz/>).

Del 2 al 5 de setembre de 2004 es va celebrar a Praga el «2nd Joint Mathematical Weekend» de la Societat Matemàtica Europea i la Societat Matemàtica Txeca (la tercera edició del qual es farà a Barcelona el setembre de 2005). Durant el sopar de cloenda, i en presència dels representants del Comitè Executiu de l'EMS, es va anunciar la creació de la Societat Matemàtica Txeca com a tal (fins ara formava part de la Societat Txeca de Matemàtiques i Física). Tot seguit, el president de la Societat Matemàtica Txeca, professor Jan Kratochvil, i el professor Oriol Serra, en representació del president de la SCM, van signar l'acord de reciprocitat, prèviament pactat pels comitès executius, entre ambdues societats. En aquest acord es reflecteix també la voluntat de desenvolupar activitats conjuntes que donin a conèixer el grau notable de cooperació ja existent entre matemàtics catalans i txecs. N'és un exemple el congrés conjunt entre la Societat Matemàtica Txeca i la SCM, que ja s'ha començat a organitzar.

Si voleu més informació sobre aquests convenis us podeu adreçar a la Secretaria de la SCM.

In memoriam

A Miguel de Guzmán

El 14 d'abril de 2004 va morir sobtadament a Madrid en Miguel de Guzmán. Havent gaudit del privilegi de la seva amistat voldria ara compartir amb els membres de la Societat Catalana de Matemàtiques el record de qui ha estat, sens dubte, una figura cabdal de la matemàtica espanyola i un bon amic dels matemàtics catalans.

Miguel de Guzmán Ozámiz, nat a Carta-

gena el 1936, va estudiar filosofia a Alemanya, matemàtiques a Madrid, es doctorà (sota la direcció del professor Calderón) a Xicago i ha estat catedràtic d'Anàlisi Matemàtica a la Universitat Complutense de Madrid, acadèmic de la Reial Acadèmia de Ciències, president de la Comissió Internacional d'Educació Matemàtica (1991-1998) i professor visitant a

nombrosos països. Però més enllà de les dades curriculars m'agradaria evocar la seva personalitat. Persona afable i humil, amb profundes conviccions ètiques i amb un especial amor

Miguel de Guzmán

per la seva família i pels seus amics, va saber desenvolupar una intensa tasca en la recerca de l'anàlisi i la geometria i ensems una vocació enorme per l'educació, per la divulgació i promoció de tot el que hi ha entorn de les matemàtiques. Home extraordinàriament culte i preparat, va entregar-se en cos i ànima a

transmetre la seva passió per les matemàtiques, arreu del món. El seu objectiu era el futur i hi volia reservar un lloc d'honor per a la seva estimada disciplina: els nous temes de recerca, les noves generacions que calia formar, la visió social que calia millorar, el progrés dels pobles... Ens deixa gent formada, articles, llibres i sobretot moltes memòries per a seguir impulsant el seu ideari.

Amb la seva intensa vida de professor, de divulgador i d'impulsor de noves iniciatives ens marcà fites que avui, en la seva ja eterna absència, són fars.

En nombroses ocasions visità Catalunya com a congressista, com a conferenciant, com a autor de llibres, com a membre de tribunals de tesis doctorals, etc.

Aquí trobava el seu admirat Albert Dou, alguns dels seus deixebles, molts professors amb els quals col·laborà i nombrosos amics i seguidors.

Les seves darreres visites varen ser per a l'homenatge a Girona del nostre Lluís A. Santaló i per la posada en marxa, a la seu de l'IEC, del programa de foment del talent matemàtic, un programa que amb èxit ell havia liderat a Madrid i que ara pren volada a Catalunya.

Al cel hi ha una nova llum. És un poliedre estelat i tothom que el miri hi descobrirà coses. És ell.

Gràcies Miguel de Guzmán pel teu exemple! Et recordarem sempre.

Claudi Alsina i Català
UPC

Noticiari

Contactes amb el Departament d'Educació

Com recordareu, el curs 2003–2004 va ser molt mogut amb relació a la docència en matemàtiques a l'ensenyament secundari. Entre juny i setembre de 2003 van aparèixer un seguit d'articles a la premsa que van fer efecte durant la primera meitat del curs següent. Val a dir que aquests articles van anar acompanyats d'altres intervencions als mitjans de comunicació i d'una activitat molt intensa de la SCM, de la FEEMCAT, dels degans de matemàtiques i d'altres persones, aprofitant aquesta ocasió que

se'ns va presentar de fer sentir l'opinió de la comunitat matemàtica sobre un problema que s'arrossega des de fa anys.

Les associacions de matemàtics i diverses institucions acadèmiques han estat denunciant la insuficiència de les hores de matemàtiques assignades als cursos d'ESO i de batxillerat des de l'inici de la implantació de la Reforma. Un dels moments clau va ser la sessió dedicada a les matemàtiques en el Parlament de Catalunya el 19 de juny de l'any 2000. Tanmateix,